

ВА ИСКУШЕНІЕ ТО: ЗАЩОТО КАКВОТО САМЪ БГЪ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ИСКУШАВА Ꙗ ЗЛО, ТАКА И НЕ ИСКУШАВА ТОЙ НИКОГО.

14 Но секой се искушава, понеже се влѣчи и прелъщава Ꙗ своята си похоть.

15 Послѣ похоть та като значне, ражда грѣхъ: а грѣхъ като се извърши ражда смѣрътъ.

16 Не прелъщавайте се, братїе мои возлюбленїи.

17 Всякое даванїе добро, и всякъ даръ совершенъ Ꙗ горе бѣва, понеже слъзи Ꙗ Отца на свѣтѣте, оу когото нема, (никое) измѣненїе. Или стѣнка да се променѣва.

18 Ꙗ сама та и вола породї насъ со слово то на истина та, да даждеме (като) нѣкой начатокъ на неговите созданїа.

19 И така, братїе мои возлюбленїи, дажде всякъ человекъ скоръ на слъшанїе то, а забавенъ въ говоренїе то, и забавенъ въ гнѣванїе то.

20 Защото человекскїо гнѣвъ не твори онова цюто ꙗ праведно предъ Бга.

21 Затова Ꙗфрлѣте (Ꙗ себе) секаква нечистота и остатокъ на злоба та, и прїимѣте съ кротость оученїе то коего ꙗ насаждено

въ насъ, и което може да ви спасе души те.

22 Исполнавайте и съ дѣло слово то (Бжїе), а не самъ го слъшайте, понеже прелъщавате сами себе

23 Защото ако нѣкой (самъ) слъша слово то, а не твори го, той ꙗ подобенъ на единъ человекъ, който глѣда истото то свое лице въ огледало то.

24 Защото той погледѣ себе си и љиде, и тоа часъ забрави какъвъ бѣше.

25 Но който внїкне въ совершеншатъ законъ на свокода та, и стои въ него, той понеже не ꙗ слъшателъ забравївъ, но творитель на дѣло то, той ще дажде блаженъ въ свой те дѣла.

26 Ако нѣкой Ꙗ насъ мысли защо ꙗ благочестївъ, а љзыкатъ си не забдава, но прелъщава срдце то си, негово то благочестїе ꙗ сѣетно.

27 Защото чиста та и непорочна та вѣра предъ Бга и Отца тоа ꙗ, да нагледва нѣкой срдцата та и вдовицѣте, и да вѣрди себе си чистъ Ꙗ љскверненїе то на томъ свѣтъ.

ГЛАВА V.

БРАТІВЪ МОИ, ДРЖИТЕ ВѢРАТА ВЪ ПРОСЛАВЕННАГО ГО-